

Pentru cel care a fost **Grigore SCĂRLĂTESCU**, tatăl meu, realitatea trăirii ca filatelist și recunoscut colecționar al piesei poștale T.C.V. (timbre côté vue) nu poate fi desprinsă de aceea a omului cu valori sufletești, cu o profundă putere de decizie în tot ceea ce ar fi fost de realizat, însușiri încununate de o evidentă prețuire a frumosului, a adevărului, a tuturor acelor trăsături comportamentale cuprinse la începutul secolului XX în noțiunea de demnitate.

Frumusețea și robustețea fizică, privirea blândă și pătrunzătoare erau susținute de verticalitatea epocii, când dorința de a cunoaște cât mai mult din provocările vieții, biruindu-le prin strădanie și pricepere proprie, pentru a fi util societății, familiei și, implicit, pentru satisfacția personală, era remarcabilă.

Muzicolog, iubitor al arcușului care, în timp, mângâiasse coardele viorii dăruită apoi fratelui meu, Traian, admirator avizat al marelui naist, Fănică Luca, al ocarinei, împătimit al muzicii și spectacolului de operă, ne-a format și nouă dragostea pentru muzică ducându-ne la concertele susținute la Ateneul Român, oferindu-ne posibilitatea studierii pianului mie și viorii fratelui meu, Traian.

Cu meticulozitatea și îndemânarea cu care fusese hărăzit, prin 1931, alcătuisese un aparat radio, cu căști, folosind schițele publicate de revista „Radio” la care era abonat, oferind întregii familii satisfacerea curiozității și interesului pentru emisiunile radiofonice astfel ascultate. . .

Era bine cunoscut ca un delicat și generos om al surprizelor. În afara sărbătorilor, apărea cu daruri pentru fiecare, pe neașteptate. Era un Moș Crăciun foarte darnic și un foarte misterios „Iepuraș” la

For that man, who was **GRIGORE SCARLATESCU**, my father, the living reality as a philatelist and well known collector of the postal item called „côté vue stamp” illustrated card (CVS) can not be separated from the one of the man having strong moral values, with a profound decision power regarding everything that it would have been done. These virtues were completed by an obvious appreciation of beauty, of truth, of all those qualities included in the idea of dignity at the beginning of the 20th century.

The beauty and physical strength, warm and sharp look were sustained by the atmosphere of those times, when the desire of learning as much as it was possible from the challenges of life, winning using own forces and understanding, in order to be useful to the society, family and for personal satisfaction, was remarkable.

Musicologist, lover of the fiddlestick who, over the time, was touching the gut cords offered to my brother, Traian, professional admirer of the great pan pipist, Fănică Luca, of the ocarina, great fan of music and opera spectacle, inspired also to us the love for music, taking us to the concerts sustained at Romanian Athenaeum, offering us the possibility of studying the piano to me and the violin to my brother.

With the attention and ability which he was gifted, in 1931, he made a radio with headphones, using the sketches published by the „Radio” magazine at which he was subscriber, offering to the whole family the possibility of satisfying the curiosity and interest for radio broadcast listened in that way...

He was known as a delicate and generous man of surprises. Excepting celebrations, he was coming home with unexpected gifts for each of us. He was an open handed Santa Claus and a mysterious

Paști. Stăruia cu dragoste și pe tăcute în respectarea marilor sărbători, a tradițiilor, călăuzindu-ne în demersul creării și trăirii bucuriilor.

Oferea invitațiilor noștri bucate alese, ingenios alcătuite, trecute prin harul gospodăresc și rafinat în prezentare al mamei mele. Vinuri alese, colecționate din valoroase podgorii, vinuri pe care singur le îmbutelia, „asigurându-le” conținutul prin pecetea de smoală cu grijă aplicată și prin modul adecvat de păstrare, stropeau belșugul mesei impunând „neuitarea” aromelor bahice de către toți care reveneau la o nouă invitație cu evidentă bucurie și plăcere.

Trebuie să menționez că părinții mei răspundeau, la rândul lor, invitațiilor care, la vremea aceea se făceau de multe ori cu un text anume, în scris, în amintirea unui protocol prețuit în secolul care trecuse și a cărui deprindere, din când în când renaște.

Tatăl meu avea în tinerețe pasiunea fotografiilor și lucra la realizarea lor până la capăt. Prețuia fotografia document. Din mulțimea acestor martori ai unei etape din existența Bucureștiului, considerând-o foarte interesantă, o rețin pe cea realizată în 1907, în Parcul Carol, cu „Peștera” (Foto 1).

„bunny” at Easter. He was sustaining quiet and with love the idea of respecting the great celebrations, the traditions, guiding us on the way of creating and living the joy of life.

He was offering special fares to our guests, ingeniously prepared and presented because of my mother's culinary and refined taste. Special wines, collected from valuable vineyards, wines bottled by himself, assuring the content by pitched corks applied carefully as a seal and keeping it in an adequate way, splashing the plenty of the foods, imposing the unforgotten of the alcohol flavor by everyone, who with obvious joy and pleasure was responding to a new invitation.

I have to mention that my parents were also responding to the invitations, which in that time were made using a special written text, in the memory of a protocol priced in the previous century and which is reborn from time to time.

My father had a passion for photos in his youth and was working to realize them until the final. He appreciated the document photo. From all these witnesses of a stage of Bucharest existence, considering it very interesting, I keep the one realized in 1907 in Carol Park, with the „Cave” (Photo1).

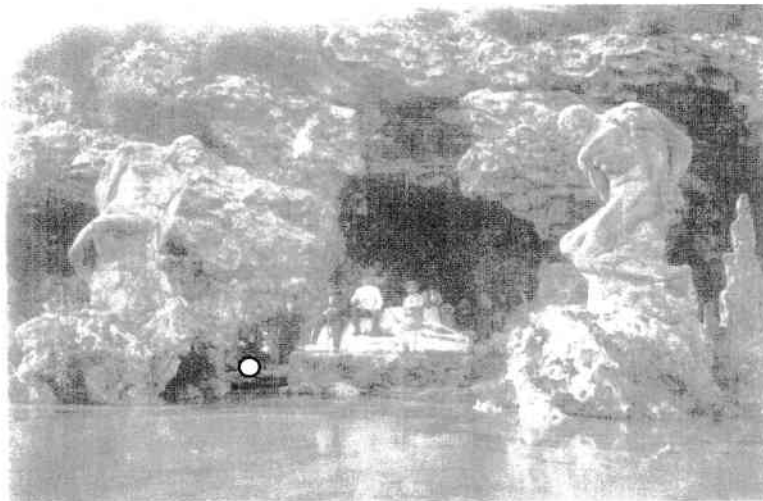

Foto 1

Situată sub monumentul „Eroului necunoscut” peștera - în ani desființată - avea o cascadă în fața căreia se afla Frumoasa Adormită, sculptură realizată de Filip MARIN și având de o parte și alta „Giganții” realizați de sculptorii Dimitrie PACIUREA și de Karl STORCK. Ultimele statui și acum străjuiesc aleea care conduce pașii către un alt monument al „Eroului necunoscut”.

Tatăl meu avea un aparat mare, cu burduf, care se monta pe un trepied, cu declanșator special, aparat „en vogue” în perioada 1900-1920, pe care l-a folosit cu drag și pricepere până în 1943, când, în fața casei noastre a realizat ultima fotografie (Foto2).

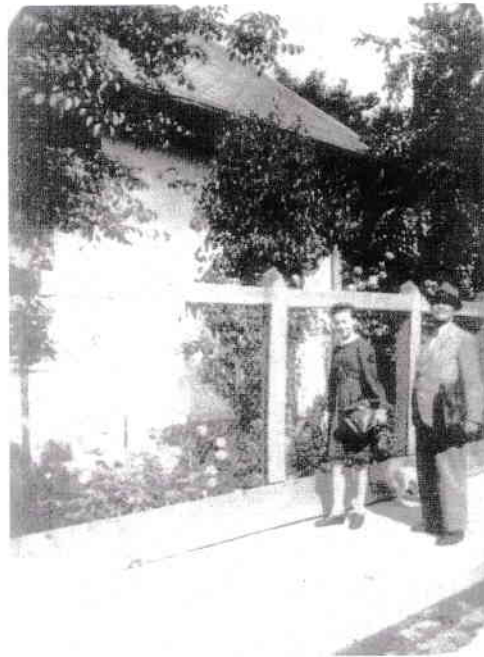

Foto 2

Era un moment în care viața noastră se schimba; era război, fratele meu – Traian – tânăr sublocotenent și alți membri din familie erau pe front; nu se mai întrezăreau vacanțe cu lungi și instructive drumeții. Ne așteptau griji noi, dispersări prin țară, care pe unde putea, de groaza cumplitelor și asurzitoarelor bombardamente care păreau fără sfârșit . . .

Located under the „Unknown Hero” monument, the cave – closed after years – had a fall in front of which was „The Sleeping Beauty”, sculpture realized by Filip Marin having on the both sides the „Giants” realized by sculptors Dimitrie Paciurea and Karl Stork. The last statues are also now guiding the alley to another monument of the „Unknown Hero”.

My father was using a big bellows camera, which was put on a tripod, with special trigger, camera „en vogue” between 1900-1920. He used it with love and appreciation until 1943, when, in front of our house realized the last photo (Photo 2).

It was a moment when our life was changing; it was war, my brother – Traian – young lieutenant and other family members were on the war front; we did not have the perspective of long holidays and interesting walks anymore. New worries were expecting us, with moving inside the country, everybody where he can go, because of the terrible and noisy air raids, which seemed endless...

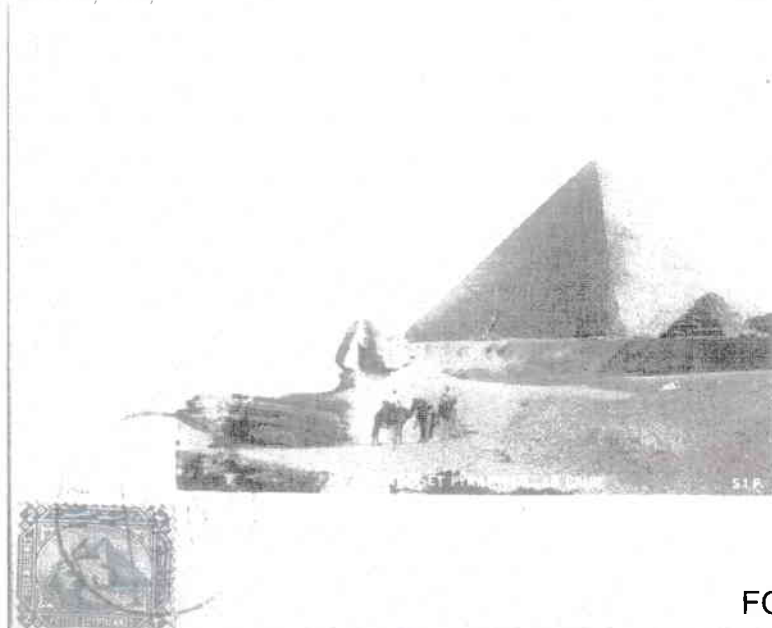
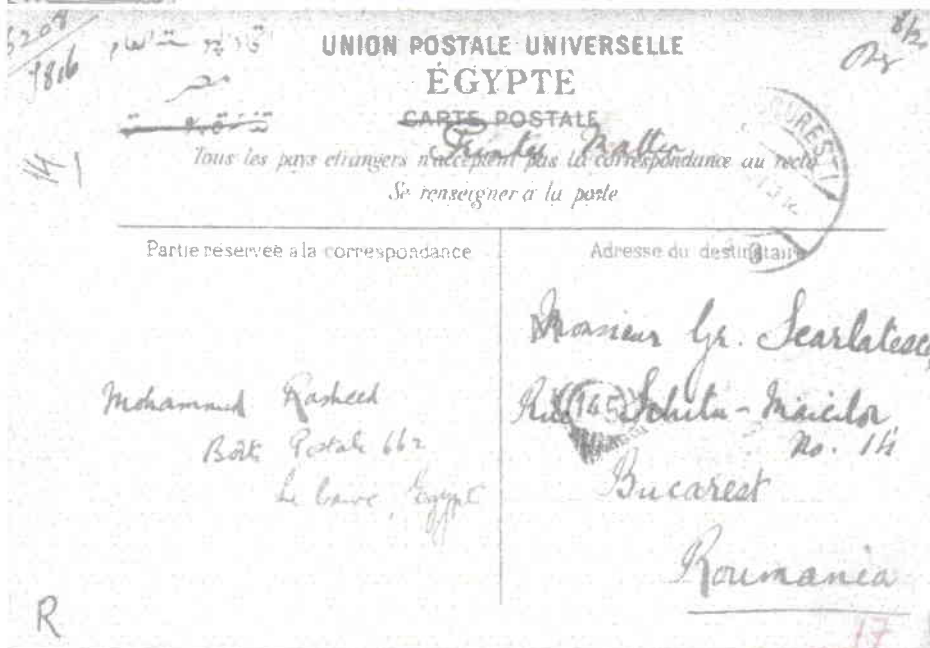

FOTO 10

Concordanța de timp, loc și subiect se poate observa cu ușurință în ilustrata maximă „sfinx și piramide” (emisiunea 1888-1906 –Yvert) și cu „dragonul” aplicat pe cartea poștală în absolută simetrie cu „casetă” din colțul stâng al ilustratei din China (Imperial Chinese Post – Yvert 34 și urm), piesă la care ne vom referi detaliat, mai târziu (Foto 10 și 11).

The time, place and subject concordance easily may be noticed in „Sphinx and pyramids” maximum card (1888-1906 – Yvert emission) and also in the illustrated card from China (Imperial Chinese Post – Yvert 34 and next) with the „dragon” applied on the postage stamp in a perfect symmetry with the „cassette” from the left corner, piece at which we will refer later (Photos 10,11).

FOTO 11

În condițiile corespondenței T.C.V. se stabileau relații internaționale, cu și prin țara noastră care devenea cunoscută și pe această cale.

In these conditions were establishing international relations with and through our country, which became known in this way too.

FOTO 12

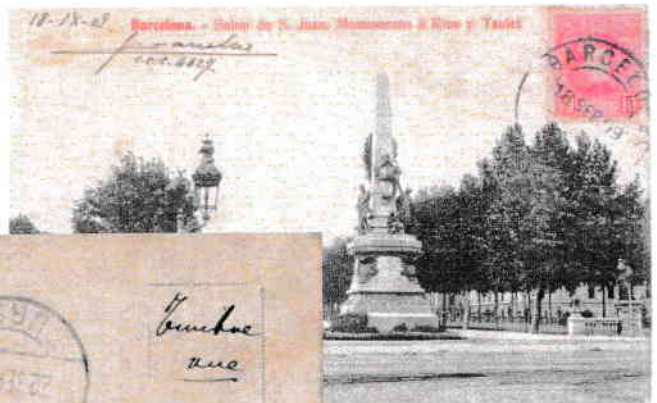

FOTO 13

FOTO 14

Cu aceste trei exemplare din colecție (Foto 12, 13, 14) demonstrez că tatăl meu răspundea și satisfăcea cererile colecționarilor cu promptitudine (la solicitarea din 18.09.1909 trimitea „Palatul de Justiție” la 14.oct.1909), că în cadrul corespondenței stabilise și relații de îndatoritoare prietenie, că fusese observat ca fiind un colecționar deosebit, urmând a fi prezentat secretarului unei asociații filatelice din zona St. Miguel – Ile Azore. Această ultimă piesă menționată, aparent lipsită de semnătură permite aflarea numelui expeditorului prin numărul de identificare, folosit frecvent de corespondenți. „ccc6042” din 30.X.910, care se regăsește la pagina 32 din „The Globe Trotter” din iulie 1910 și o desemnează pe miss Alice-Maria de Paiva Pimentel.

În amintirea neobositului organizator, reprezentant al maximafiliei românești, dr. Valeriu NEAGA, redau scrisoarea ce mi-a transmis împreună cu extrasul din revista „MAXIMAPHILY”, volum 26, nr. 2, aprilie/mai/iunie 1996, organ oficial al MACSU (Maximum Card Study Unit of America), material preluat ulterior și de publicația italiană „NOTIZIARIO – Associazione Italiana de Maximafilia”, nr. 52 din luna iulie 1996 care face trimitere și la Grigore Scărlătescu (Foto 15).

Using these 3 items from the collection I prove that my father was responding and satisfying the collectors asks very promptly (at the request from 22.09.1909 he was sending „The Palace of Justice” at 14.10.1909). Using correspondence he had established friendship relationships, being noticed as a special collector, following to be presented to the secretary of a philatelic association from St. Miguel – Azores Islands. This last mentioned piece, apparently with no signature allows identification of the sender through identification number, used frequently by the correspondents, „ccc6042” since 30.X.910, which is found at page 32 from „The Globe Trotter” since July 1910 and is naming miss Alice Maria de Paiva Pimentel.

In the memory of the sleepless organizer, representative of the Romanian maximaphilie, doctor Valeriu Neaga, I present the letter he had sent to me with the extract from the „MAXIMAPHILY” magazine, volume 26, number 2, April/May/June 1996, official publication of MACSU (Maximum Card Study Unit of America), text taken over after that by the Italian magazine „NOTIZIARIO – Associazione Italiana de Maximafilia”, number 52 from July 1996, where is mentioned Grigore Scărlătescu (Photo 15) .